

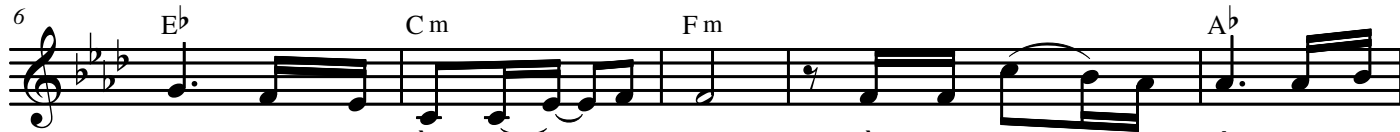
Công Sinh Thành, Đức Dưỡng Dục

Cao Minh Thắng

Vũ Hà Thanh Thảo

1. Chín tháng mười ngày — Mẹ cứu mang con trong lòng, tuy khổ thân

xác nhưng tâm hồn Mẹ — luôn vui. Rồi ngày con — chào đời Mẹ vui

mừng qua giòng lệ — rơi. Ôm con vào lòng thương nâng niu hơn mạng sống Mẹ yêu.

Chín tháng mười ngày — lòng Cha yêu luôn khắc khoải, âm thầm nguyện

ước mong con được sinh ra. Rồi ngày con chào đời Cha vui mừng ai nào tả

xiết. — Nghe tiếng khóc to giòn — là Cha muốn hy sinh mình vì con.

DK1- Đến khi nào — thì con đây mới hiểu thấu tình Mẹ Cha. Công sinh thành, đức dưỡng

dục núi sông nào sánh bằng. Ngược lên trời — miệng con luôn luôn kêu khẩn cầu Ôn

Trên. Ban phước lành — trên Cha Mẹ một đời được an vui. —

2. Vất vả từng ngày, nặng hai vai, thân mỗi mệt, xuôi ngược nam bắc cho con

hạt cơm ngon. Mẹ không mong — điều gì hay mơ gì khi này con lớn.

— Chỉ mong con thành người — nên trung can, nên đạo hiếu, trực tâm.

67 C7 Fm Eb Ab
 2. Sớm tối ngày dài — từng nhát cuộc — trên nương đồng, lưng còng dưới

72 Eb Cm Fm Ab
 nắng để con được no thân. Chiều về Cha — cạnh kê, Cha khuyên

77 Ab Cm Bbm Eb
 rằng, "Nên người con nhé!" — Sống sùng đáng đạo đời — là điều

81 Cm Eb Fm Fm Fm
 ước Cha Mẹ nguyện cho con. — ĐK2- Đến khi nào — thì con

86 Ab 3 Ab Eb Eb Db Eb
 đây mới trả hết tình ơn sâu? Đến khi nào, — con biết thương sống vui lòng Cha

91 Ab Fm Fm Ab 3 3 Ab
 Mẹ? Ngược lên trời, — miệng con luôn luôn kêu khẩn cầu Ôn Trên.

96 Eb Eb Cm Fm
 Thương giữ gìn — cho Cha Mẹ một đời được an vui.

100 Fm Fm Ab 3 Ab
 Đến khi nào — thì con đây mới hiểu thấu tình Mẹ Cha?

104 Eb Eb Db Eb Ab
 Công sinh thành, — đức dưỡng dục núi sông nào sánh bằng.

108 Fm Fm Ab 3 3 Ab
 Ngược lên trời, — miệng con luôn luôn kêu khẩn cầu Ôn Trên.

112 Eb Eb Cm Fm Fine
 Ban phúc lành — trên Cha Mẹ một đời được an vui. —